



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De materia & forma meditationis, Cap.8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

bus immortalis DEI opē implorando, vt heroicas illas virtutes, quæ in Christo & sanctis eius resurgent, imitari, & vita exprimere tribuat. De hac mentis Oratione hoc pacto accepta (vocali oratione seposita) in sequentibus capitibus agemus.

DE MATERIA ET FORMA
Meditationis.

CAPVT VIII.

MEDITATIO de qua in præcedent. cap. breuis tractatio nobis fuit, duas in se partes cōtinet, materiam & formā.

*Materia me-
ditationis
est mysteriū
quod mente
tractatur.*

MAERIA est mysteriū siue res quæ in meditationem assumitur, qualis v. g. est Incarnatio, Natiuitas, vita & mors Christi: peccatum, lapsus Angelorum, Adami transgressio & similia. Quæ materia vt plurimum in aliquot puncta distribui cōsuevit, vt hoc pacto facilior reddatur meditatio, & anima in vno forsitan partū non inueniēs, ad aliud transeat: hoc duntaxat obseruando, vt cum in aliquo puncto suauē buccellam reperit, in eo tamdiu moram trahat, quoadusque sibi plenē satisfecerit, nec tum ad alia progredi festinet.

FORMA est methodus discurrendi de supradicta materia, quæ varia est. Prima discurrendi methodus consistit in applicatione potentiariū animæ; memorię, intellectus,

*Forma me-
ditationis
est modus
discurrendi.*

Officia po-
tentiarum
animæ in
meditatio-
ne qualia
sunt.

lectus, & voluntatis. Officiū memoriae
nudè repræsentare intellectui historia
seu id quod mente tractandum est. Oratio
cium intellectus est, non quidem forma
infignes atque subtiles de re proposita
ceptus & ratiocinationes, sed inuenire
taxat, diuina ope adiuuante, argumen-
tationes, quibus voluntas eodem diuini
auxilio roborata, possit se excitare & per-
mouere ad amplectendos virtutum actus
& circa illas feruentia proposita, seu resolu-
tiones concipere. Officiū voluntatis
est distineri in aliqua sancta affectione,
quam deliberatò meditans secum statuit
& proponat id perficere, quod ad maius
DEI seruitium, illustrioremque gloriam
pertinere intellexit: in quo totus orationis
fructus consistit.

II.

SECUNDA methodus in meditatione
discurrendi, consistit, in considerandis
personas, verba, actiones & gesta eorum
qui ad mysterium, quod mente reuolu-
tur aliquo modo spectant: laborando fru-
ctum ex omnibus elicere, faciendoque con-
tinuam ad nosmetipsos reflectionem, &
eam semper vicissitudinem obseruando
vt posteaquam intellectus vnum actum
absoluerit, alterum voluntas perficiat.

III.

TERTIA methodus consistit in sensu
applicatione, & illa est ad imaginationem
ratio

rationis tempore stabiliendā omnium efficacissima. Fit autem ista applicatio hactenus: Oratione: nimirū, vt si imaginemur nobis, nos videre ipsas personas in mysterio proposito interuenientes, omnesque circumstantias, circa illas occurrentes notare: auscultare præterea quid loquantur, & inter se tractent: gustare adhæc & adorari interiore sensu, quanta sit dulcedo & fragrantia sanctæ animæ: si deinde in hæc omnia reflexionem faciamus, & ad nostram utilitatem ea conuertendo fructum aliquem inde eliciamus: si præterea imaginemur, nos tangere, & osculari vestimenta, loca & vestigia omnium rerum, ad personas & mysteria proposita pertinentium.

Quid sit in meditatione applicatio sensu.

His ita generatim prælibans, restat vt speciatim actus, quos in meditationem cadere diximus, explanemus: omissis igitur memoriæ actibus, quandoquidem satis clari & aperti sunt, de ijs qui ad intellectum & voluntatem spectant, tantummodò differemus, atque illis non omnibus, quia innumerabiles forent, sed principalioribus, & magis communibus, sicque huic tractationi finis imponetur.